

A munkába járással kapcsolatos költségtérítés

A munkáltató a Munka Törvénykönyve előírásai alapján - bizonyos feltételek teljesülése esetén - köteles meghatározott formában és mértékben megtéríteni a munkavállalónak a munkába járással kapcsolatosan felmerült kiadásait.

Ezeket a feltételeket a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló 39/2010. (II. 26.) Korm. rendelet rögzíti.

A rendelet alkalmazásában munkába járásnak minősül a közigazgatási határon kívülről történő napi munkába járás, illetve a legfeljebb havonta négyszer történő hazautazás. A közigazgatási határon belülről történő utazásokat is munkába járásnak minősíti a kormányrendelet, amennyiben a munkavállaló a munkavégzés helyét - annak földrajzi elhelyezkedése miatt - sem helyi -, sem helyközi közösségi közlekedéssel nem tudja elérni.

A személyi jövedelemadó törvény szerint **a kormányrendelet szerinti munkába járás címén fizetett költségtérítést nem terheli adókötelezettség (adómentes)**, amennyiben a költségtérítés összege nem haladja meg az utazási bérlet vagy jegy árát, illetve munkába járás költségtérítése esetén - ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is - a közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként a 9 forintot (napi munkába járás vagy hétvégi hazautazás esetén).

A kormányrendelet 3. §-a alapján a munkáltató napi munkába járás esetén **köteles megtéríteni a munkavállaló munkába járását szolgáló bérlet vagy menetjegy árának legalább 86%-át**, hazautazás esetén a bérlet vagy menetjegy árának legalább 86%-át, de 2015-ben legfeljebb 35 200 Ft-ot, amennyiben a munkavállaló

- a) belföldi vagy határon átmenő országos közforgalmú vasút 2. kocsis osztályán,
- b) menetrend szerinti országos, regionális és elővárosi autóbusszjáraton,
- c) HÉV-en,
- d) menetrend szerint közlekedő hajón, kompon, vagy réven

utazik a munkavégzés helyére, továbbá, ha hazautazás céljából légi közlekedési járművet vesz igénybe. Amennyiben az utazás gyorsvonat vagy InterCity-járat másodosztályán történik, ezeken a járatokon az utazás csak pótjeggyel vehető igénybe. A munkáltatónak lehetősége van – azonban nem köteles - adómentesen megtéríteni a gyorsvonati pótjegy árát, illetve ez a térítés kiterjedhet az I. osztályú vagy az InterCity pótjegyre is.

A kormányrendelet 4. §-a alapján az alábbi esetekben **köteles a munkáltató a munkába járás költségét 9 Ft/km mértékben megtéríteni:**

- a) munkavállaló lakóhelye vagy tartózkodási helye, valamint a munkavégzés helye között nincsen közösségi közlekedés;
- b) a munkavállaló munkarendje miatt nem vagy csak hosszú várakozással tudja igénybe venni a közösségi közlekedést;
- c) ha a munkavállaló mozgáskorlátozottsága, illetve a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló kormányrendelet szerinti súlyos fogyatékosága miatt nem képes közösségi közlekedési járművet igénybe venni;
- d) a munkavállalónak óvodai vagy bölcsődei ellátást igénybe vevő gyermeke van.

A 2015. augusztus 1-jétől hatályos változások értelmében **azoknak a munkavállalóknak is jár a kilométerenkénti 9 forintos munkába járási költségtérítés, akiknek óvodás vagy bölcsődés gyermeke van.** Ez a fajta költségtérítés, valamint a súlyos fogyatékosagra tekintettel megállapított költségtérítés akkor is a kormányrendelet szerinti munkába járással kapcsolatos költségtérítésnek minősül, ha közigazgatási határon belülről történő munkába járásról van szó.

A kormányrendelet előírja, hogy a munkavállalónak a munkába járás címen járó utazási költségtérítés igénybevételéhez nyilatkoznia kell a lakóhelyéről és a tartózkodási helyéről, valamint arról, hogy a napi munkába járás a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről történik-e. Ezen kívül a jogszabály egyéb nyilatkozattételi kötelezettséget nem ír elő.

Amennyiben a munkavállalónak óvodai vagy bölcsődei ellátást igénybe vevő gyermeke van, és erre tekintettel kéri a 9 Ft/km költségtérítést, a kormányrendelet nem tér ki rá, hogyan kell igazolnia, hogy a gyermek valóban bölcsődébe vagy óvodába jár-e, mivel azonban egy olyan juttatásról van szó, amit nem terhel adókötelezettség, mindenképpen célszerű erre vonatkozó nyilatkozatot, illetve bölcsődei vagy óvodai igazolást szereznii a munkavállalótól.